

Hæren dermed vilde blive langt bedre tjent. Det, hvorimod der er en stor Misforholdelse tilstede, er Remonteringsmaaden.

R. Pedersen: Der er vist neppe noget kommunalt Paalæg, som er besværligere at opfylde end Paalæget om Hestes Udredning; det er Alle vel bekendt, at der i de senere Aar har reist sig lydelige Klager i den Anledning, og jeg tør nok tilføje velbegrundede Klager. Som Følge heraf var det ganske naturligt, at dette Lovudkast, da det her var til første Behandling, fra alle Sider blev modtaget med overordentlig Velvillie, indtil man kom til § 4; det saae ud, som om det var denne Paragraph, hvorom Striden alene dreiede sig, medens man var enig om at tage alle de øvrige let, men efterfom Sagen er frede videre frem, har det dog vist sig, at denne Lovs øvrige Paragrapher ikke havde saa let ved at gaae igjennem, og man har ikke været saa villig til at komme af med dette kommunale Paalæg. De Betæneligheder, som fornemmelig ere reiste, angaae de Fordringer, der fra Krigsbestyrelsens Side stilles med Hensyn til Hestene, hvilke Fordringer vi kunne være overbeviste om ikke blive billigere, men de maae naturligviis vore. Naar man seer Sagen saaledes, tilstaaer jeg, at det har forundret mig Noget, at der er fremkommet saamange Betæneligheder deels i Udtalelser, deels i Endringsforslag. — Blandt de nu foreliggende Endringsforslag, er det under Nr. 2 en naturlig Følge af Udvalgets Fleertals Standpunkt fra forrige Behandling, medens der under Nr. 1 er stillet et Forslag, som vil dele ret og retfærdigt mellem de forskjellige Communer og Staten. Lad os imidlertid erindre, hvorledes disse Heste bleve leverede Districterne; de bleve ikke leverede efter nogen Burdering i egentlig Forstand, men saaledes som Krigsbestyrelsen havde dem, nogle gode og andre mindre gode, nogle unge og andre mindre unge, men der var ikke Tale om, at de, der fik mindre gode eller mindre unge Heste, derfor skulde have nogen Erstatning. Jeg troer, at de skulde tilbagelevere Hestene igjen paa samme Maade til Krigsbestyrelsen, som de af den ere leverede dem, og jeg troer ikke, at det er ret eller retfærdigt at gaae ind paa en Burdering. Vil

man spørge, hvorledes Burderingen skal foregaae, frygter jeg ogsaa for, at det vil blive en temmelig svær Opgave at stille Commissionen. Hvilken Maalestok skal den lægge til Grund? Naturligviis Markedsprisen til de forskjellige Tider, men hvilken er Markedsprisen paa det Slags Heste, som Krigsbestyrelsen har udstationeret til Communerne? Det kan ikke nægtes, at den er høist forskjellig til de forskjellige Tider og paa de forskjellige Steder, saaledes at det vil være meget vanskeligt for Commissionerne at komme til et bestemt Udgangspunkt; de maae vælge det vilkaarligt, og om det falder ud til Byrde for Statskassen eller til Byrde for Communerne, er meget vanskeligt for os at bedømme. Den ærede Minister meente rigtignok, at der vilde være Sandsynlighed for, at disse Commissioner, naar de skulde bedømme Hestene, meget mere vilde see paa, at Hæren fik gode Heste, end paa Statskassens Lærd, og det er rigtigt, saalænge Commissionen staaer mellem Statskassen og Krigsvæsenet, men Forholdet bliver ganske anderledes, naar den staaer mellem Krigsbestyrelsen og Communerne; thi disse ere noget ganske Andet end Statskassen. Det kunde godt være tænkeligt, at Commissionen ikke tog dette Hensyn til Kommunen, men satte den accurat i samme Forhold som ellers i Almindelighed Statskassen, og at den var meest tilbøielig til at see paa Krigsbestyrelsens Fordeel, og mindre paa Communerens og mere paa Statskassens. Jeg er altsaa ikke ganske sikker paa, til hvilken Side denne Commissions Mening i den Henseende vil helde. Jeg for mit Vedkommende kan ikke finde det rigtigt at stemme for Forslaget; thi affeet fra, at det er en stor Opgave at stille Commissionen, frygter jeg ikke lidt for, at det Resultat, hvortil den vil komme ved Bedømmelsen af de forskjellige Heste — det være gjort saa godt og retfærdigt, som Mennesker kunde gjøre det — vil afstedkomme ikke liden Misnøie i de forskjellige Districter. Man er altid tilbøielig til at synes om sit Eget, og at mene, at det er det Bedste; det ligger i den menneskelige Strøbelighed, og naar man i een Commune, der har en god Hest, skal give Penge til, men i en anden, hvor Hesten ikke er bedre, ikke skal give Noget, troer jeg ikke, det vil føre til noget Godt paa